

26 Ιουνίου 2020

Ο Γέροντας Πετρώνιος για την οσιακή κοίμηση της μητέρας του!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Η μητέρα του Ρουμάνου Αγιορείτη, Γέροντα, Ιερομονάχου, π. Πετρωνίου (Τανάσε), Ολυμπία.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=500245>

Πάντοτε στην προσευχή. Πριν να βγούμε από το σπίτι, την βλέπαμε που πήγαινε στα εικονίσματα. Έκανε το σημείο του σταυρού, έκανε μερικές μετάνοιες και μετά άρχιζε τις δουλειές της. Το όνομα του Ιησού Χριστού και της Κυρίας Θεοτόκου τα έλεγε με πολλή ψυχική θερμότητα, με εμπιστοσύνη και ακλόνητη ελπίδα στη

βοήθεια του Θεού.

Για το θάνατό της ήτο προετοιμασμένη πριν από πολύ καιρό. Το φόρεμά της για τον τάφο της, το σεντόνι για το φέρετρό της και ένα μάτσο κεριά τα είχε ετοιμάσει και τα κρατούσε στο σεντούκι της.

Μερικές εβδομάδες πριν από το θάνατό της, πηγαίνοντας να την δώ ακόμη μια φορά, της έδωσα μία δεσμίδα κεριά καθαρά, που μου το χάρισε ο π. Μακάριος. Της έδωσα μεγάλη χαρά γι' αυτά. Τα έβαλε στο σεντούκι της και μ' αυτή την ευκαιρία είδα τι είχε μέσα.

Πέρασε στην αιωνιότητα στις 4 Ιουλίου 1967, μετά από κάποια ολιγόμηνη ασθένεια μέσα από κάποια ολιγόμηνη ασθένεια, μέσα στις ακόλουθες συνθήκες: Πριν από την νηστεία των Αγίων Αποστόλων -τη χρονιά αυτή διαρκούσε μόνο τρεις ημέρες- κάλεσε την αδελφή μου Γλυκερία: «Να καλέσεις τον πάτερ Ιονίκα να με εξομολογήσει και να με κοινωνήσει».

Νήστευσε τρεις ημέρες, εξομολογήθηκε και κοινωνήσε. Το Σάββατο 1η Ιουλίου πλύθηκε, άλλαξε, κατά τη συνήθειά της, χτενίσθηκε και είπε στη Γλυκερία:

- Πάρε το σεντόνι και σκέπασέ με, διότι να, βλέπεις, έρχονται στο δρόμο τρεις γυναίκες στα λευκά ντυμένες.
- Πού είναι, μαμά; τη ρώτησε η Γλυκερία κοιτάζοντας προς το παράθυρο χωρίς να βλέπει τίποτε.
- Άφησε. Αυτές έχουν δουλειά με μένα και όχι με σένα...

Κάποια νύκτα από τις τελευταίες της είδε στο όνειρό της το Δημήτριο, το μικρότερο γιο της, που πέθανε πρώτος απ' όλους μας, εξ αιτίας του οποίου ήτο πάντοτε απαρηγόρητη... Ήταν με λευκό υποκάμισο, με το κεφάλι άσκεπο, μέσα σ' ένα μεγάλο λιβάδι και μάζευε λουλούδια.

- Τι κάνεις εδώ; τον ερώτησε εκείνη.
- Μαζεύω λουλούδια, της απήντησε ο γιος της.
- Και γιατί είσαι ασκέπαστος στο κεφάλι; Εγώ σου φόρεσα καπελάκι.
- Εδώ δεν έχουμε ανάγκη απ' αυτά, της απήντησε χαρούμενος ο γιος της...

Μετά τη Θεία Κοινωνία το πρόσωπό της αλλοιώθηκε. Δεν έφαγε πλέον τίποτε, αλλά ζητούσε μόνο κρύο νερό για να δροσιζεται, επειδή καιγόταν στον πυρετό.

Κατόπιν είχε μεγάλη ευθυμία, την οποία ουδέποτε είχε δείξει στο παρελθόν, και

άρχισε να ψάλλη από τα τροπάρια που είχε μάθει στην εκκλησία: «Χριστός ανέστη...», «Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε...», «Η Γέννησίς σου Χριστέ ο Θεός ημών...», το τροπάριο της Πεντηκοστής και άλλα.

Ακόμη προσευχόταν ακατάπαυστα: «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με την αμαρτωλή. Μητέρα του Κυρίου μου, ελέησόν με την αμαρτωλή». «Κύριε μη τω θυμώ σου ελέγξης με, μηδέ τη οργή σου παιδεύσης με». Έλεγε τον 50ό Ψαλμό και επανελάμβανε πάντοτε: «Δέξου Κύριε αυτούς που έρχονται σε Σένα και μετά δέξου και μένα...».

Την τελευταία ημέρα και νύκτα προς την ημέρα Τρίτη, δεν κοιμήθηκε καθόλου, αλλά προσευχόταν συνεχώς ψιθυριστά. Κατόπιν είπε στη Γλυκερία: «Να μου κάνεις ωραίο μνημόσυνο, με κόλυβα, με πρόσφορο, με λουλούδια».

Την Τρίτη το πρωί, 4η Ιουλίου, όταν έρχονταν οι πρώτες ακτίνες στο παράθυρο του δωματίου της, ζήτησε από την Γλυκερία το κερί, άνοιξε τα μάτια της και ψιθύρισε: «Συγχώρησέ με...!».

Κατόπιν εστράφη προς το άλλο μέρος και κοιμήθη οριστικά...

Η ψυχή της πέταξε από το χωματίνο σκεύος του σώματός της, που τόσο πολύ βασανίσθηκε και ταλαιπωρήθηκε. Το πρόσωπό της ήταν ειρηνικό και ένα χαμόγελο κρεμόταν από τα χείλη της...

Η μητέρα μου Ολυμπία έζησε περίπου 87 χρόνια, από τα οποία 39 με τον άνδρα της και πατέρα μου και τα υπόλοιπα 25 σαν χήρα. Γεννήθηκε στις 8 Σεπτεμβρίου 1880, παντρεύθηκε τον Ιανουάριο του 1903, απέθανε στις 4 Ιουλίου 1967.

Ο πατέρας μου γεννήθηκε το 1873 και απέθανε την 1η Αυγούστου 1942.

Απόσπασμα από το βιβλίο, «Γεροντικό Ρουμάνων Πατέρων», των εκδόσεων Ορθόδοξος Κυψέλη, ανθολογημένο από το βιβλίο, «Εικόνες πραότητας» του Γέροντος Πετρωνίου Τανάσε, των ιδίων εκδόσεων.